

Annett Stütze & Britta Vorbach

SALVATORII DRAGONILOR

Fii iute ca vântul!

Ilustrații de Stefanie Klassen

Traducere din limba germană
de Catrinel Iordache

corintjunior

Ceasul deșteptător al tatei suna strident și se auzea în toată casa. Lea clipi și scoase capul de sub plapumă.

În camera ei domnea haosul. Abia ieri ajunsese la Stânca Dragonului împreună cu mama, cu tata și cu o grămadă de bagaje.

Sări din pat și pescui o pereche de pantaloni dintr-una dintre cutii. E entuziasmată. Mâine urma să meargă la noua ei școală. Spera să-și facă repede prieteni. Încă nu cunoaștea pe nimeni aici.

Lea scoase un tricou dintr-o altă cutie și făcu un salt până la fereastră peste un teanc de cărți. Din camera ei se vedea pădurea. Casa era iarăși învăluită în

ceață, exact cum fusese și ieri. Și ieri fusese la fel de ciudat de încetoșat: „În loc de Stânca Dragonului, ar trebui să se numească Stânca Ceții”, chicoti Lea.

— Bună dimineața, scumpa mea! strigă tata după ce Lea intră în bucătărie. Te duci să iei chifle, după cum am stabilit?

Tata tocmai se apucase de pregătit micul-dejun.

Iute ca vântul, Lea își luă bicicleta și se îndreptă spre brutărie. Tata îi descrisese drumul în amănunt. Când Lea ieși din brutărie, ceața era și mai deasă.

— Ciudat! murmură ea și privi în jur.

Nu mai distingea prin ceață absolut nimic. Nici primăria, nici turnul bisericii.

Își împinse bicicleta cu grijă de-a lungul străzii.

Deodată, în mijlocul ceții se aprinse o lumină. La început, micuță ca un licurici, luminița devenea din ce în ce mai mare și era din ce în ce mai aproape. Lea nu-și putea lua privirea de la licărirea tremurătoare. Lumina se apropia de ea!

Brusc, în acea lumină, o femeie se ivi din ceață. Femeia o privi pe Lea, zâmbind. Sub mantia de un gri încetșosat, purta o rochie albastră ca apa. La fiecare mișcare pe care o făcea, simbolurile negre de pe mantie dansau în sus și în jos. Leei i se părea că femeia e frumoasă ca o zână și încremeni de uimire. Cu pași sprinteni, doamna se apropie de ea.

— Bună ziua! îi spuse doamna zâmbind Leei. Numele meu este Francesca Nebula și te căutam, Lea.

— Mă cunoașteți? clătină Lea din cap mirată. Dar eu de-abia am ajuns pe-aici.

— Știu, zâmbi Nebula cu blândețe.

Lea avea impresia că soarele răsare din mijlocul ceții. Acum înțelegea de unde vine lumina: Nebula ținea în mâini un ou mare, albastru-cenușiu, care răspândea o lumină caldă. Cu cât îl privea mai mult, cu atât părea să strălucească mai tare.

— Minunat! murmură ea, impresionată. Nebula o privi pe Lea îndelung.

— Lea, acesta este un ou de dragon adevărat.

— Serios? chicoti Lea. Nici măcar nu există dragoni.

— Firește că există, nu degeaba locul acesta se numește Stânca Dragonului, spuse Francesca Nebula.

Uimită, Lea bâigui:

— Chiar... există dragoni în Stânca Dragonului?

— Da, încuviință Francesca Nebula.

Oul din mâna ei strălucea acum albastru ca cerul într-o zi de vară. Lea simți că din ou o învăluie ceva magic.

— Incredibil, îngăimă ea.

Simțea magia din ce în ce mai intens. Își dorea tare mult să atingă oul!

Nebula îi întinse oul Leei. Lea își trecu vârful degetelor peste coaja aspră. Deodată, i se făcu cald. Își retrase degetele. Nebula zâmbi încurajator. Cu toată blândețea, Lea atinse oul încă o dată. De emoție, simți o ușoară furnicătură în vârful degetelor de la mâini, care i se răspândi în tot corpul, până în vârful degetelor de la picioare. Era o senzație incredibilă, era fermecată de ou.

Se scutură ușor, dar era în continuare captivată de ou.

Francesca Nebula spuse încet:

— Lea, în acest ou se află un pui de dragon. Iar el vrea să fie al tău.

Făcu o pauză, privi oul și apoi își îndreptă din nou privirea spre Lea.

— De aceea, te întreb: ai vrea să iei oul și să-l păzești până când puiul de dragon va ieși din el? Ai vrea să-i fii o prietenă bună dragonului și să-l ajuți să-și găsească drumul în lume?

— Să clocesc un ou de dragon?

Lea simți cum inima îi urcă în gât. Mai privi o dată oul. Acum, strălucirea era alb-albăstruie. Așadar, să fie un ou de dragon? Lea își mușcă buza. Ea e cea care va trebui să crească puiul de dragon? Mai că nu-i venea să creadă.

Era încântată, dar îi era și puțin teamă.

— Păi..., începu Lea.

De-abia a ajuns în oraș, nu cunoaște pe nimeni și nici despre dragoni nu știe nimic!

Nebula așteptă puțin, apoi spuse:

— Să crești un pui de dragon este o mare responsabilitate. Dacă nu vrei să ți-o asumi, te înțeleg.

Lea ezită.

Oul din mâna Nebulei își pierdu strălucirea și deveni cenușiu. Lea îi simțea dezamăgirea.

— Păi, spuse repede, adică trebuie să mă gândesc puțin la asta.

Oul străluci din nou albastru-deschis. Lea nu se putu abține, zâmbi și atinse oul cu ambele mâini. Îndată corpul îi fu cuprins din nou de căldură. Și-ar fi dorit tare mult să danseze prin ceață cu oul

în mână, atât de fericită era! A fost imediat sigură că nu vrea să se mai despartă niciodată de puiul de dragon.

— Salut, dragonule! șopti ea, și un fior îi gădilă tot corpul. Salut, prietene!

Apoi se întoarse către Nebula:

— Mi-ar fi drag să am grijă de puiul de dragon.

— Dragonii pot fi complicați, o avertiză Nebula.

— Aha, murmură Lea încă agitată. Și ce trebuie să fac dacă devine complicat?

Francesca Nebula zâmbi.

— Dragonul tău îți va spune singur ce are nevoie.

— O... K..., zise Lea, lungind cuvântul ca pe o gumă de mestecat.

Lea ar mai fi avut o întrebare în minte, dar nu reușea să o pună în cuvinte. Avea legătură cu „complicatul”. Dar,

din cauza entuziasmului, nu se putea concentra.

Francesca Nebula așteptă, răbdătoare. Ceața le învăluia, iar Lea avea impresia că mantia largă a Nebulei devine una cu ceața.

— Știi, spuse Nebula după un timp, puii de dragonii au nevoie de multă iubire și atenție. Nu ar trebui lăsați niciodată prea mult timp singuri. Ezită o clipă și completă: Și cresc foarte repede.

Lea încuviință din cap. Era clar că micile creaturi abia venite pe lume sunt neajutorate. Puii de șoarece sunt golași, puii de pisică, orbi și surzi, și chiar și puii de câine au nevoie de mama lor. Cu siguranță la fel e și în cazul dragonilor.

— De ce nu rămâne cu dragonii mari? Adică..., ăăă..., cu părinții lui dragoni?